

86. cikk

A Szerződést meg kell erősíteni és az a meg-
erősítő okiratok kicserélésétől számított harminc
nap elteltével lép hatályba. A megerősítő okirato-
kat Budapesten kell kicserélni.

87. cikk

A Szerződést a Szerződő Felek öt évi idő-
tartamra kötik. Ha a Szerződő Felek egyike sem
mondja fel a Szerződést hat hónappal lejárta előtt,
a Szerződés érvénye minden alkalommal további öt-öt
évről meghosszabbodik.

88. cikk

A Szerződés hatálybalépésével az 1953. évi
augusztus hó 8. napján a Magyar Népköztársaság
és a Bolgár Népköztársaság között a polgári és
bűnügyi jogsegély tárgyában kötött szerződés ha-
tályát veszti.

A Szerződés Szófiában, 1966. évi május hó
10. napján két eredeti példányban, magyar és bol-
gár nyelven készült, mindkét példány egyaránt
hiteles.

Ennek hitelül a Szerződő Felek meghatalma-
sítottjai ezt a Szerződést aláírták és pecsétjükkel
ellenlák.

A Magyar Népköztársaság A Bolgár Népköztársaság
Elnöki Tanácsa nevében: Nemzetgyűlésének
Elnöksége nevében:
Dr. Nezvál Ferenc s. k., Szevtla Daszkalova s. k."

8. §. (1) Ez a törvényerejű rendelet az 1967. évi
május hó 11. napján lép hatályba. Ezzel egyide-
jűleg a Magyar Népköztársaság és a Bolgár Né-
pköztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegély
tárgyában Budapesten, az 1953. évi augusztus hó
8. napján kötött szerződés kihirdetéséről szóló
1964. évi 2. számú törvényerejű rendelet hatályát
veszteli.

(2) E törvényerejű rendelet végrehajtásáról az
Igazságügyminiszter az érdekelt miniszterekkel és
a legfőbb ügyésszel egyetértve gondoskodik.

1967. évi 7. számú törvényerejű rendelet

az ipari tulajdon oltalmára létesült
uniós egyezmények Lisszabonban

az 1958. évi október 31. napján és Nizzában
az 1957. évi június 15. napján felülvizsgált,
illetve létrehozott szövegének kihirdetéséről

(Magyarországnak az egyezményekhez való csatlá-
kozása, illetve azok megerősítése tárgyában a
Nemzeti Szövetségi Kormány által az Unió többi
tagállamához intézett értesítés 1967. február hó
23-án kelt.)

1. §. A Népköztársaság Elnöki Tanácsa az aláb-
b egyezményeket e törvényerejű rendelettel ki-
hirdeti:

1 Kihirdetés napja: 1967. április 1.

1. Az ipari tulajdon oltalmára az 1883. évi
március hó 20-án létesült, Brüsszelben az 1900. évi
december hó 14-én, Washingtonban az 1911. évi
június hó 2-án, Hágában az 1925. évi november hó
6-án, Londonban az 1934. évi június hó 2-án és
Lisszabonban az 1958. évi október hó 31-én felül-
vizsgált Párizsi Unió Egyezmény;

2. a gyári vagy kereskedelmi védjegyek nem-
zetközi lajstromozására az 1891. évi április hó 14-én
kötött, Brüsszelben az 1900. évi december hó 14-én,
Washingtonban az 1911. évi június-hó 2-án, Hágá-
ban az 1925. évi november hó 6-án, Londonban az
1934. évi június hó 2-án és Nizzában az 1957. évi
június hó 15-én felülvizsgált Madridi Megállapodás;

3. a gyári vagy kereskedelmi védjegyekkel el-
látható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztá-
lyozására vonatkozó 1957. évi június hó 15-i Niz-
zai Megállapodás;

4. az eredetmegjelölések oltalmára és nemzet-
közi lajstromozására vonatkozó 1958. évi október
hó 31-i Lisszaboni Megállapodás;

5. az áruk hamis vagy megtévesztő származási
jelzésének megakadályozására az 1891. évi április
hó 14-én kötött, Washingtonban az 1911. évi jú-
nius hó 2-án, Hágában az 1925. évi november hó
6-án, Londonban az 1934. évi június hó 2-án és
Lisszabonban az 1958. évi október hó 31-én felül-
vizsgált Madridi Megállapodás.

2. §. Az 1. §-ban említett egyezmények hiva-
talan magyar nyelvű szövege a következő:

**„AZ IPARI TULAJDON OLTALMÁRA
AZ 1883. ÉVI MÁRCIUS HÓ 20-ÁN LÉTESÜLT,
BRÜSSZELBEN AZ 1900. ÉVI DECEMBER
HÓ 14-ÉN, WASHINGTONBAN AZ 1911. ÉVI
JÚNIUS HÓ 2-ÁN, HÁGÁBAN AZ 1925. ÉVI
NOVEMBER HÓ 6-ÁN, LONDONBAN
AZ 1934. ÉVI JÚNIUS HÓ 2-ÁN
ÉS LISSZABONBAN AZ 1958. ÉVI
OKTÓBER HÓ 31-ÉN FELÜLVIZSGÁLT
PÁRIZSI UNIÓS EGYEZMÉNY**

1. cikk

(1) Az egyezmény hatálya alá tartozó országok
az ipari tulajdon oltalmára uniót alkotnak.

(2) Az ipari tulajdon oltalmának tárgya a sza-
badalom, a használati minta, az ipari minta, a gyári
vagy kereskedelmi védjegy, a szolgáltatási védjegy,
a kereskedelmi név, a származási jelzés vagy ere-
detmegjelölés, valamint a védekezés a tisztességtel-
len verseny ellen.

(3) Az ipari tulajdont a legtágabban kell érteni,
és az nem csupán a szorosán vett iparra és keres-
kedelemre vonatkozik, hanem egyaránt kiterjed a
mezőgazdaságra és a nyersanyagtermelésre, és min-
den előállított vagy természetes termékre, például
borokra, magvakra, dohánylevelekre, gyümölcsök-

re, házi állatokra, ásványokra, ásványvizekre, sö-
rökre, virágokra, lisztfajtákra is.

(4) Szabadalomnak kell tekinteni az ipari sza-
badalmaknak bármely, az unió országainak jogsza-
bályai által elismert fajtáját, így a behozatali sza-
badalmat, a javítási szabadalmat, a pótszabadalmat
és a pótbizonylatot stb.

2. cikk

(1) Azokat, akik az unió bármely országának
joghatósága alá tartoznak, az ipari tulajdon oltal-
mát illetően az unió összes többi országában meg-
illetik mindazok az előnyök, amelyeket a vonat-
kozó törvények a belföldiek részére jelenleg, vagy
a jövőben biztosítanak, az ebben az egyezményben
biztosított különös jogok sérelme nélkül. Ennél-
fogva ezek a belföldiekkel egyenlő oltalomban ré-
szesülnek és jogaik megsértése esetén ugyanazt a
jogsegélyt vehetik igénybe, feltéve, hogy teljesítik
a belföldiekre előírt feltételeket és alakiságokat.

(2) Az unió hatálya alá tartozókkal szemben
ennek ellenére sem lehet a lakóhelyre vagy a te-
lepre vonatkozó semmilyen feltételt előírni abban
az országban, ahol az oltalmat bármely ipari tulaj-
donjog tekintetében igénylik.

(3) Az egyezmény kifejezetten fenntartja azok-
nak a jogszabályi rendelkezéseknek érvényét, ame-
lyek az unió egyes országában a bírósági és az ál-
lamigazgatási eljárásra és illetékességre, úgyszin-
tén az ipari tulajdonnal kapcsolatban a lakóhely
meghatározására vagy a képviselőre vonatkoznak.

3. cikk

Az unió országainak joghatósága alá tartozók-
kal egy tekintet alá esik az, aki az unióhoz nem
tartozó ország állampolgára, azonban az unió egyik
országának területén lakik, vagy ott valóságos és
működő ipari vagy kereskedelmi telepe van.

4. cikk

A) (1) Azt, aki találmányt, használati mintát,
ipari mintát, gyári vagy kereskedelmi védjegyet
az unió egyik országában szabályszerűen bejelent,
úgyszintén az ilyen bejelentő jogutódját, az alább
meghatározott határidőkön belül elsőbbségi jog il-
leti meg arra, hogy bejelentését a többi országban
megtegye.

(2) Elsőbbségi jog alapítható olyan bejelentés-
re, amely az unió bármelyik országának nemzeti
jogszabálya vagy az unió országai között kötött
kétoldalú vagy többoldalú szerződés értelmében
szabályszerű hazai bejelentésnek számít.

(3) Szabályszerű hazai bejelentésnek kell te-
kinteni azt a bejelentést, amely elégséges annak
megállapítására, hogy a kérelmet a szóbanforgó
országban melyik napon terjesztették elő, függet-
lenül a kérelem további sorsától.

B) Ennélfogva a bejelentés, amelyet később,
de az említett határidők eltelte előtt az unió vala-
melyik más országában tesznek, nem érvénytele-

níthető az időközben bekövetkezett tények, neve-
zetesen másik bejelentés, a találmány közzététele
vagy gyakorlatba vétele, a minta példányainak
árúsítása vagy a védjegy használata következtében
és e tények révén harmadik személy javára sem
jog, sem személyhez fűződő birtok nem keletkezhet.
Harmadik személynek az elsőbbség alapjául szol-
gáló első bejelentés napja előtt szerzett jogai az
unió országainak belső jogszabályai szerint hatá-
lyosak.

C) (1) A fentemlített elsőbbségi határidő sza-
badalmaknál és használati mintáknál tizenkét hó-
nap, ipari mintáknál, valamint gyári vagy kereske-
delmi védjegyeknél hat hónap.

(2) E határidők az első bejelentés benyújtása
napján kezdődnek; a benyújtás napja nem számít
be a határidőbe.

(3) Ha a határidő utolsó napja abban az ország-
ban, amelyben az oltalmat igénylik, törvényes mun-
kaszüneti nap vagy olyan nap, amelyen a hivatal
nem fogad el bejelentéseket, a határidő az azt kö-
vető legközelebbi munkanapon jár le.

(4) Az unióknak ugyanabban az országában azo-
nos tárgyban tett későbbi bejelentést csak akkor
lehet a fenti (2) bekezdés értelmében vett szabály-
szerű bejelentésnek tekinteni, s csak akkor számít-
ható az elsőbbségi határidő annak bejelentési nap-
jától, ha a korábbi bejelentést a későbbi bejelentés
napja előtt már visszavonták, elutasították, vagy
arról lemondottak, anélkül, hogy közzétették vol-
na, vagy ahhoz jogi hatály fűződne, avagy arra
elsőbbségi jogot alapítottak volna. Az ilyen korábbi
bejelentésre tehát ez esetben később sem lehet már
elsőbbséget alapítani.

D) (1) Aki valamely korábbi bejelentés elsőb-
ségét érvényesíteni kívánja, köteles nyilatkozatot
tenni, s abban e bejelentés időpontját és országát
megjelölni. Azt a legkésőbbi időpontot, ameddig
e nyilatkozatot meg lehet tenni, az egyes országok
határozzák meg.

(2) Ezeket az adatokat az illetékes hatóság köz-
leményeiben, így különösen a szabadalmi okiraton
és a hozzátartozó leírason fel kell tüntetni.

(3) Az unió országai attól, aki elsőbbségi nyi-
latkozatot tesz, a korábbi bejelentés (leírás, rajzok
stb.) másolatát követelhetik. A másolat — amely-
nek azonosságát az a hatóság, ahol a bejelentést
benyújtották, igazolta — mentes minden további
hitelesítés alól és minden esetben a későbbi beje-
lentés napjától számított három hónapos határidőn
belül bármikor díjmentesen nyújtható be. Megkö-
vetelhető, hogy a másolathoz annak fordítását és a
hatóságnak a bejelentés napját igazoló bizonylatát
csatolják.

(4) Az elsőbbségi nyilatkozat tekintetében a be-
jelentés időpontjában egyéb alakiságok nem köve-
telhetők. Az unió minden országa maga állapítja
meg az ebben a cikkben megszabott alakiságok el-
mulasztásának következményeit, ezek azonban leg-
feljebb az elsőbbségi jog elvesztését vonhatják ma-
guk után.

(5) Utóbb egyéb igazolás is követelhető.

Az, aki valamely korábbi bejelentésre elsőbbségi igényt alapít, köteles e bejelentés számát megjelölni; ezt az adatot a fenti (2) bekezdésben megszabott feltételek szerint közzé kell tenni.

E) (1) Ha valamelyik országban használati mintabejelentésre alapított elsőbbséggel ipari mintát jelentenek be, az elsőbbségre az ipari minták számára megállapított határidő az irányadó.

(2) Egyébként bármelyik országban be lehet jelenteni használati mintát szabadalmi bejelentésre alapított elsőbbséggel és viszont.

F) Az unió egyik országa sem utasíthat vissza elsőbbségi igényt vagy szabadalmi bejelentést amiatt, hogy a bejelentő többszörös — akár különböző országokból származó — elsőbbséget igényel, vagy hogy az egy vagy több elsőbbséget igénylő bejelentés egy vagy több olyan elemet foglal magában, amely nem szerepel abban a bejelentésben, illetve bejelentésekben, amelyek alapján az elsőbbséget igénylik, feltéve mindkét esetben, hogy a találmány az ország jogszabályai értelmében egységes.

Azoknak az elemeknek az elsőbbségét, amelyek az elsőbbségi igény alapjául szolgáló bejelentésben, illetve bejelentésekben nem szerepelnek, a későbbi bejelentés alapozza meg az általános feltételek szerint.

G) (1) Ha a vizsgálat során kitűnik, hogy a szabadalmi bejelentés nem egységes, a bejelentő azt több részbejelentésre választhatja szét, megtartván valamennyi bejelentés benyújtási napjaként az eredeti bejelentés benyújtásának napját és — ha ennek helye van — az elsőbbség kedvezményét.

(2) A bejelentő szabadalmi bejelentését saját kezdeményezéséből is megoszthatja, megtartván valamennyi részbejelentés benyújtási napjaként az eredeti bejelentés benyújtásának napját és — ha ennek helye van — az elsőbbség kedvezményét. Az unió mindegyik országa a megosztás megengedhetőségének feltételeit maga szabhatja meg.

H) Az elsőbbség nem tagadható meg amiatt, hogy a találmány egyes olyan elemei, amelyekre elsőbbséget igényelnek, a származási országban tett bejelentés igénypontjaiban nem szerepelnek, feltéve, hogy a bejelentés adatai együttesen ezeket az elemeket szabatosan meghatározzák.

4^b cikk

(1) Az unió hatálya alá tartozó részéről az unió egyes országaiban igényelt szabadalom független az ugyanarra a találmányra más, az unióhoz tartozó vagy nem tartozó országban szerzett szabadalmaktól.

(2) Ezt a rendelkezést minden korlátozás nélkül, nevezetesen úgy kell érteni, hogy az elsőbbségi határidőn belül bejelentett szabadalmak, mind a semmisségi és megvonási okok szempontjából, mind a rendes oltalmi idő szempontjából egymástól függetlenek.

(3) Ezt a rendelkezést alkalmazni kell az egyezmény hatálybalépésének időpontjában érvényes valamennyi szabadalomra.

(4) Újabb országok csatlakozása esetén ugyanaz áll a csatlakozás időpontjában mind a csatlakozó, mind a többi országban érvényben levő szabadalmakra is.

(5) Az elsőbbség kedvezményével szerzett szabadalom az unió egyes országaiban ugyanolyan időtartamra érvényes, mintha azt az elsőbbség kedvezménye nélkül jelentették volna be, vagy adták volna meg.

4ter cikk

A feltalálót megilleti az a jog, hogy a szabadalmi okmányok őt e minőségében feltüntessék.

4^{quater} cikk

A szabadalom sem meg nem tagadható, sem nem hatálytalanítható abból az okból, hogy a szabadalmazott termék, illetve a szabadalmazott eljárással előállított termék forgalmát a nemzeti jogszabályok megszorítják vagy korlátozzák.

5. cikk

A) (1) Ha a szabadalomtulajdonos az unió valamelyik országában előállított tárgyakat visz be abba az országba, ahol a szabadalmat kapta, ez nem vonja maga után az oltalom megszűnését.

(2) Az unió mindegyik országa jogosult kényszerengedély adását lehetővé tevő jogszabályi rendelkezéseket kibocsátani avégett, hogy elejét vegye a szabadalomadta kizárólagossági jog gyakorlásából folyó esetleges visszaéléseknek, pl. a gyakorlatbavétel elmulasztásának.

(3) A szabadalom megvonása csak abban az esetben engedhető meg, ha a visszaélés megelőzésére a kényszerengedély nem elegendő. Az első kényszerengedély megadásától számított két év eltelte előtt a szabadalom megvonása vagy az oltalom megszüntetése iránt keresetnek nincs helye.

(4) A szabadalmi bejelentéstől számított négy év, illetve — ha ez hosszabb — a szabadalom megvonásától számított három év eltelte előtt a gyakorlatbavétel elmulasztása vagy nem kielégítő volta miatt kényszerengedély iránti keresetnek nincs helye; a keresetet el kell utasítani, ha a szabadalomtulajdonos mulasztását jogszerűen igazolja. Az ilyen kényszerengedély nem kizárólagos és még alhasználati engedély alakjában sem ruházható át, kivéve, ha átruházzák annak a vállalatnak vagy kereskedelmi üzletkörnek megfelelő részét, amely ezt az engedélyt használja.

(5) Az előbbi rendelkezéseket, a szükséges eltérésekkel, a használati mintákra is alkalmazni kell.

B) Az ipari minták oltalma nem vonható meg sem a gyakorlatbavétel elmulasztása, sem a védetekkel egyező tárgyak behozatala okából.

C) (1) Ha valamelyik országban a lajstromozott védjegy használata kötelező, a lajstromozás csak

méltányos határidő elteltével és csak akkor törölhető, ha az érdekelt mulasztását nem igazolja.

(2) Sem a lajstromozás érvénytelenítésére, sem a védjegyoltalom korlátozására nem szolgálhat alapul az, hogy a gyári vagy kereskedelmi védjegyet a jogosult olyan alakban használja, amely az unió egyik országában lajstromozott védjegy alakjától annak csupán a megkülönböztető jelleget nem érintő elemeiben tér el.

(3) Ha olyan ipari vagy kereskedelmi vállalatok, amelyek annak az országnak belföldi jogszabályai szerint, ahol az oltalmat igénylik, a védjegy használatára közösen jogosultak, ugyanazt a védjegyet azonos vagy hasonló termékeken egyidejűleg alkalmazzák, ez sem a lajstromozást nem akadályozza, sem a szóbanforgó védjegy számára az unió bármelyik országában nyújtott oltalmat nem korlátozza, feltéve, hogy e használat nem vezet a közönség megtévesztésére és a közérdeket nem sérti.

D) A jog elismeréséhez nem követelhető meg a szabadalomnak, használati mintának, a gyári vagy kereskedelmi védjegy lajstromozásának, az ipari minta bejelentésének bármiféle jelzése vagy említése a terméken.

5^b cikk

(1) Az ipari tulajdonjogok fenntartására előírt illeték megfizetésére legalább hat hónapos türelmi időt kell engedélyezni, és pedig, ha a hazai jogszabályok ezt megkívánják, pótdíj fizetése mellett.

(2) Az unió országai jogosultak az illeték fizetésének elmulasztása miatt megszünt szabadalmakat újból érvénybe helyezni.

5ter cikk

Az unió egyik országában sem tekinthető sérelmesnek a szabadalomtulajdonos jogai szempontjából:

1. az unió más országának hajóján a szabadalom tárgyával azonos eszköz alkalmazása, akár magán a hajótesten, akár a gépeken, kötélzetben, hajófelszerelésen vagy más tartozékon, ha a hajó időlegesen vagy esetlegesen keresi fel az illető ország vizeit, feltéve, hogy ezek az eszközök kizárólag a hajó céljára szolgálnak;

2. a szabadalom tárgyával azonos eszköz alkalmazása az unió más országának légi vagy szárazföldi járművén a gépek vagy tartozékaik szerkezetében vagy működésében, ha a jármű időlegesen vagy esetlegesen tartózkodik az országban.

5^{quater} cikk

Ha valamely terméket az unió olyan országába hoznak be, ahol az említett termék gyártási eljárását oltalmazó szabadalom áll fenn, a szabadalomtulajdonost a behozott termék tekintetében megilleti valamennyi jog, amelyet számára az eljárási szabadalom alapján a behozatali ország jogszabályai az illető országban előállított termékekre vonatkozóan biztosítanak.

5^{quintus} cikk

Az ipari mintákat az unió valamennyi országában oltalom illeti meg.

6. cikk

(1) A gyári és kereskedelmi védjegyek bejelentésének és lajstromozásának feltételeit mindegyik uniós ország hazai joga határozza meg.

(2) Mindazonáltal azt a védjegybejelentést, amelyet az unió bármely országának joghatósága alá tartozó személy az unió valamelyik országában megtett, nem lehet elutasítani, illetve hatálytalanítani abból az okból, hogy a védjegyet a származási országban nem jelentették be, nem lajstromozták vagy nem újították meg.

(3) Az unió valamelyik országában szabályosan lajstromozott védjegy független az unió többi országaiban lajstromozott védjegyeiktől, még a származási országban lajstromozott védjegytől is.

6^b cikk

(1) Az unió országai kötelezik magukat arra, hogy — ha ezt az ország jogszabályai megengedik — hivatalból, vagy pedig az érdekelt kérelmére megtagadják vagy hatálytalanítják annak a gyári vagy kereskedelmi védjegynek lajstromozását, és használatát is megtiltják, amely összetévesztésre alkalmas másolata, utánzata vagy fordítása olyan védjegynek, amelyről a lajstromozás vagy a használat szerint illetékes ország hatáskörrel bíró hatóságának megítélése szerint ebben az országban köztudomású, hogy az olyan személyt illet, aki az ebben az egyezményben foglalt kedvezményekre jogosult, és hogy azt azonos vagy hasonló áruk megjelölésére alkalmazzák. Ugyanez a következménye annak is, ha a védjegynek lényeges része az ilyen közismert védjegy másolata vagy összetévesztésre alkalmas utánzata.

(2) Az ilyen védjegy törlésére irányuló kérelem előterjesztésére a lajstromozás napjától legalább öt évi határidőt kell adni. Az unió országai a használat megtiltására irányuló kérelem előterjesztésére határidőt szabhatnak.

(3) A rosszhiszeműen lajstromoztatott vagy használt védjegy törlésére vagy használatának megtiltására irányuló kérelem előterjesztése határidőhöz kötve nincs.

6ter cikk

(1) a) Az unió országai megállapodnak abban, hogy az illetékes hatóság engedélye nélkül az unió bármely országa címerének, zászlójának és egyéb állami jelvényének, az általuk elfogadott hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyeknek és bélyegeknél, valamint ezek bármilyen címertani utánzatának lajstromozását akár gyári vagy kereskedelmi védjegyként, akár ezek alkotó elemeiként megtagadják vagy hatálytalanítják, s az ilyen védjegyek használatát megfelelő rendelkezésekkel megtiltják.

b) A fenti a) alatt foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni minden olyan nemzetközi-kormányközi szervezet címerére, zászlójára és egyéb jelvényeire, rövidítésére és nevére, amelynek az unió egy vagy több országa tagja, — nem vonatkozik ez a szabály azokra a címerekre, zászlókra és egyéb jelvényekre, rövidítésekre vagy nevekre, amelyek oltalmát hatályos nemzetközi megállapodások már biztosítják.

c) Az unió egyik országa sem köteles arra, hogy ennek az egyezménynek az illető országban való hatálybalépése előtt, jóhiszeműen szerzett jogok jogosultjának hátrányára a fent b) alatt foglalt rendelkezéseket alkalmazza. Az unió országai nem kötelesek továbbá az említett rendelkezések alkalmazására, ha a fent a) alatt említett használat vagy lajstromozás jellege nem kelt a közvéleményben olyan vélekedést, hogy a szóbanforgó szervezet és a címer, zászló, jelvény, rövidítés vagy név között kapcsolat állana fenn, illetve ha a használat vagy lajstromozás jellege nyilvánvalóan nem vezeti félre a közönséget azirányban, mintha a használó és a szervezet között kapcsolat állna fenn.

(2) A hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyek és bélyegek alkalmazásának tilalma csak arra az esetre vonatkozik, ha az azokat tartalmazó védjegyekkel olyan árukat kívánnak megjelölni, amelyek az említett jegyekkel hivatalosan megjelölt árukkal azonosak vagy hozzájuk hasonlóak.

(3) a) Az unió országai ezeknek a rendelkezéseknek alkalmazása érdekében megállapodnak abban, hogy a nemzetközi iroda útján kölcsönösen közlik azoknak az állami jelvényeknek, valamint hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyeknek és bélyegeknek a jegyzékét, amelyeket feltétlenül vagy meghatározott korlátok között e cikk védelme alá kívánnak helyezni, valamint ennek a jegyzéknek minden utólagos változtatását. Az unió mindegyik országa a vele közölt jegyzékeket kellő időben nyilvánosságra hozza.

Ez a közlés azonban az állami zászlók tekintetében nem kötelező.

b) Az (1) bekezdésben b) alatt foglalt rendelkezések a nemzetközi-kormányközi szervezetek tekintetében csak azokra a címerekre, zászlókra és egyéb jelvényekre, rövidítésekre, illetve nevekre alkalmazhatók, amelyeket a nemzetközi iroda közvetítésével az unió országaival közöltek.

(4) Minden uniós ország a közlés vételétől számított tizenkét hónapon belül jogosult esetleges észrevételeit a nemzetközi iroda útján az érdekelt országhoz vagy nemzetközi-kormányközi szervezethez eljuttatni.

(5) Az állami zászlók tekintetében a fenti (1) bekezdésben megállapított rendelkezéseket csak az 1925. évi november hó 6-a után lajstromozott védjegyekre kell alkalmazni.

(6) A zászlókon kívül az egyéb állami jelvények, az uniós országok hivatalos jegyei és bélyegei, valamint a nemzetközi-kormányközi szervezetek címere, zászlója és egyéb jelvényei, rövidítése vagy neve tekintetében ezeket a rendelkezéseket

csak azokra a védjegyekre kell alkalmazni, amelyeket több mint két hónappal a fenti (3) bekezdésben említett közlés kézhezvétele után lajstromoztak.

(7) Rosszhiszeműség esetében az egyes országok azokat az állami jelvényeket, jegyeket és bélyegeket tartalmazó védjegyeket is törölhetik, amelyeket az 1925. évi november hó 6-a előtt lajstromoztak.

(8) Bármelyik országnak az az állampolgára, aki saját országa állami jelvényeinek, jegyeinek vagy bélyegeinek használatára jogosult, ezeket még abban az esetben is használhatja, ha azok egy másik országéihoz hasonlóak.

(9) Az unió országai kötelezik magukat, hogy megtiltják a kereskedelemben az unió más országai címerének engedély nélküli használatát, ha a használat az illető árucikk származása tekintetében megtévesztésre alkalmas.

(10) Az előző rendelkezések nem akadályozzák, hogy az egyes országok a *quinques* cikk B) 3. pontjának alkalmazásával elutasítsák vagy érvénytelenítsék az olyan védjegyeket, amelyek jogosulatlanul állami címereket, zászlókat és más jelvényeket vagy az unió valamelyik országa által elfogadott hivatalos jegyeket vagy bélyegeket tartalmaznak, vagy pedig a fenti (1) bekezdésben említett nemzetközi-kormányközi szervezetek megkülönböztető jeleit tartalmazzák.

quater cikk

(1) Ha az unió valamelyik országának jogszabályai szerint a védjegy átruházása csak akkor érvényes, ha az egyidőben történik annak a vállalatnak vagy üzletkörnek átruházásával, amelyhez a védjegy tartozik, az érvényesség elismeréséhez elegendő, ha a jogszerezőre a vállalatnak vagy üzletkörnek ebben az országban levő részét ruházzák át az átruházott védjeggyel ellátott áruknak kizárólagos, ottani gyártási vagy árusítási jogával együtt.

(2) E rendelkezés nem rója az unió országaira azt a kötelezettséget, hogy olyan védjegy átruházását is érvényesnek tekintsék, amelynek a jogszerező részéről való használata ténylegesen alkalmas a közönség megtévesztésére, nevezetesen a védjeggyel ellátott áru származási helyét, természetét vagy lényeges tulajdonságait illetően.

quinques cikk

A) (1) A származási országban szabályszerűen lajstromozott gyári vagy kereskedelmi védjegyet az unió többi országaiban — az e cikkben foglalt kivételekkel — úgy, amint van, lajstromozásra el kell fogadni és oltalomban kell részesíteni. Ezek az országok a végleges lajstromozás foganatosítása előtt az illetékes hatóság által kiállított, a származási országban történt lajstromozást tanúsító bizonylat bemutatását követelhetik meg. E bizonylatot hitelesíteni nem kell.

(2) Származási országnak az uniónak azt az országot kell tekinteni, amelyben a bejelentőnek

(3) A lefoglalást az illető ország belső jogszabályainak megfelelően akár az ügyész, akár bármely más illetékes hatóság, akár valamely érdekelt természetes vagy jogi személy kérelmére kell fogatosítani.

(4) A hatóságok átmenő árut nem kötelesek lefoglalni.

(5) Ha valamelyik ország jogszabályai a behozatal alkalmával a lefoglalást nem engedik meg, azt behozatali tilalommal vagy a belföldön való lefoglalással kell pótolni.

(6) Ha valamely ország jogszabályai sem a behozatal alkalmával lefoglalást, sem a behozatali tilalmat, sem a belföldön való lefoglalást nem engedik meg, addig is, amíg ezeket a jogszabályokat megfelelően módosítják, az említett rendszabályok helyébe azok a jogcselekmények és eszközök lépnek, amelyeket az illető ország jogszabályai hasonló esetben a belföldieknek biztosítanak.

10. cikk

(1) Az előző cikk rendelkezéseit kell alkalmazni akkor is, ha a termék származását vagy a termelő, előállító, illetve kereskedő azonosságát közvetlenül vagy közvetve hamisan jelölték meg.

(2) Minden esetben érdekelt félnek kell tekinteni azt a termelőt, előállítót vagy kereskedőt, legyen az akár természetes, akár jogi személy, aki ilyen áru termelésével, előállításával vagy forgalombahozatalával foglalkozik és akinek telepe akár a származás helyéül hamisan megjelölt helyen, akár azon a vidéken van, ahol ez a hely fekszik, akár a hamisan megjelölt országban vagy abban az országban, ahol a hamis származási jelzést használták.

10^b cikk

(1) Az unió országai kötelesek az unió hatálya alá tartozók számára a tisztességtelen verseny ellen hathatós oltalmat biztosítani.

(2) A tisztességtelen verseny tényállását megvalósítja az ipar vagy kereskedelem tisztességtelen szokásait sértő minden versenycselekmény.

(3) Meg kell tiltani nevezetesen:

1. minden olyan természetű cselekményt, amely bármilyen módon alkalmas arra, hogy valamelyik versenytárs telepével, áruival, vagy ipari, illetve kereskedelmi tevékenységével összetévesztésre vezessen;

2. minden, a kereskedelmi tevékenység folytatása során használt olyan hamis állítást, amely valamelyik versenytárs telepének, áruinak vagy ipari, illetve kereskedelmi tevékenységének hírnevét csorbíthatja;

3. minden olyan megjelölést vagy utalást, amelynek használata a kereskedelmi tevékenység során alkalmas arra, hogy a közönséget az áruk természetét, előállítási módját, jellemzőit, használhatóságát vagy mennyiségét illetően megtéveszse.

10ter cikk

(1) Az unió országai kötelezik magukat arra, hogy az unió többi országának joghatósága alá tartozók számára biztosítják a 9., 10. és 10^b cikkben említett cselekmények eredményes megtorlására alkalmas törvényes jogsegélyt.

(2) Ezenfelül kötelezik magukat olyan rendelkezések kibocsátására, amelyek az érdekelt előállítókat, termelőket, illetve kereskedőket képviselő testületek és egyesülések számára — ha fennállásuk saját országuk jogszabályával nem ellenkezik — lehetőséget biztosítanak arra, hogy a bíróságok vagy államigazgatási hatóságok előtt a 9., 10. és 10^b cikkben említett cselekmények megtorlása végett ugyanúgy felléphessenek, amint azt annak az országnak a jogszabályai, ahol az oltalmat igénylik, az illető ország területei és egyesülései számára megengedik.

11. cikk

(1) Az unió országai belföldi jogszabályaiknak megfelelően időleges oltalmat nyújtanak a szabadalmazható találmányok, használati minták, ipari minták, valamint gyári vagy kereskedelmi védjegyek számára, ha azokat bármelyikük területén rendezett hivatalos vagy hivatalosan elismert nemzetközi kiállításon közszemlére tett árukön alkalmazták.

(2) Ez az időleges oltalom nem hosszabbítja meg a 4. cikkben említett határidőket. Ha utóbb az elsőbbségi jogot igénylik, minden ország hatósága a határidőt attól az időponttól számíthatja, amikor az árut a kiállításon közszemlére tették.

(3) Minden ország az általa szükségesnek ítélt bizonyítékokat követelheti meg a kiállított áruk azonosságának és a kiállítás kezdő időpontjának igazolására.

12. cikk

(1) Az unió mindegyik országa kötelezi magát arra, hogy külön iparjogvédelmi hatóságot szervez és központi bejelentési szervet létesít a szabadalmak, használati minták, ipari minták és gyári vagy kereskedelmi védjegyek nyilvánosságra hozatalára.

(2) A hatóság időszaki hivatalos lapot ad ki. Ebben rendszeresen közli:

a) a megadott szabadalmak tulajdonosának nevét, a szabadalmi oltalomban részesített találmány rövid megjelölésével;

b) a lajstromozott védjegyek másolatát.

13. cikk

(1) A „Nemzetközi Iparjogvédelmi Iroda” elnevezéssel felállított nemzetközi hivatal a Svájci Szövetségi Kormány fennhatósága alá tartozik; ez a kormány szabályozza az iroda szervezetét és felügyeletet gyakorol működése felett.

(2) a) A nemzetközi iroda az e cikk (3) és (5) bekezdésében említett feladatainak ellátása során a francia és az angol nyelvet használja.

b) A 14. cikkben említett értekezleteket és üléseket francia, angol és spanyol nyelven tartják meg.

(3) A nemzetközi iroda az ipari tulajdon oltalmára vonatkozó mindennemű közleményeket egybegyűjti, összesíti és kiadja. Az uniót érdeklő közhasznú tanulmányokat folytat, és az egyes hatóságok által rendelkezésre bocsátott adatok felhasználásával az unió tárgyát érintő kérdésekről időszaki lapot szerkeszt.

(4) Mind ennek a lapnak a példányait, mind pedig a nemzetközi iroda által kiadott valamennyi okiratot az unió országainak hatóságai az alább megjelölt hozzájárulási egységek arányában kapják. A további példányokért vagy okiratokért, amelyeket ezen felül akár az említett hatóságok, akár egyesületek vagy magánszemélyek igényelnek, külön kell fizetni.

(5) A nemzetközi iroda mindenkor köteles az unió országainak rendelkezésére állni avégből, hogy az ipari tulajdon ügyeinek nemzetközi intézésére vonatkozó kérdésekben megadja azokat a különleges felvilágosításokat, amelyekre szükségük lehet. A nemzetközi iroda igazgatója működéséről jelentést készít és azt az unió valamennyi országának megküldi.

(6) A nemzetközi iroda rendes költségeit az unió országai közösen viselik. Újabb intézkedésig ezek összege nem haladhatja meg az évi százhuszezer svájci frankot. Ezt az összeget szükség esetén a 14. cikkben említett értekezletek valamelyike egyhangú határozattal felemelheti.

(7) A rendes költségek nem foglalják magukban a teljhatalmú megbízottak értekezletének munkálatait, vagy az ügyviteli értekezletek munkálatait illető kiadásokat, sem pedig azokat a kiadásokat, amelyek az egyes értekezletek határozatainak megfelelően végzett különleges munkálatok vagy kiadványok folytán merülnek fel. Ezek a kiadások, amelyeknek évi összege nem haladhatja meg a húszezer svájci frankot, az unió országai között annak a hozzájárulásnak arányában oszlanak meg, amelyet azok a nemzetközi iroda működésére az alábbi (8) bekezdés rendelkezései szerint fizetnek.

(8) Annak meghatározása végett, hogy e költségek teljes összegéhez az egyes országok milyen hányaddal járulnak hozzá, az unió országai és azok az országok, amelyek az unióhoz utólag csatlakoznak, hat osztályba sorolhatók s mindegyik osztály meghatározott számú egységgel járul hozzá a költségekhez, mégpedig:

az 1. osztály	23 egységgel
a 2. osztály	20 egységgel
a 3. osztály	15 egységgel
a 4. osztály	10 egységgel
az 5. osztály	5 egységgel
a 6. osztály	3 egységgel

Ezeket az egységeket meg kell szorozni az egyes osztályokba tartozó országok számával és az így nyert szorzatok összege adja meg az egységeknek azt a számát, amellyel az összes kiadást el kell osztani. A hányados határozza meg egy-egy hozzájárulási egység összegét.

(9) Az unió mindegyik országa belépésekor megjelöli azt az osztályt, amelybe besorolását kívánja. Mindamellet az unió bármely országa később kijelentheti, hogy másik osztályba kívánja magát soroltatni.

(10) A Svájci Szövetségi Kormány ellenőrzi a nemzetközi iroda kiadásait, valamint elszámolásait és utalványozza a szükséges előlegeket.

(11) A nemzetközi iroda által összeállított évi számadást valamennyi többi hatósággal közölni kell.

14. cikk

(1) Ezt az egyezményt időszakonként felül kell vizsgálni abból a célból, hogy azon az unió rendszerét tökéletesítő módosításokat hajtsanak végre.

(2) Evégett egymást követően az unió egy-egy országában az említett országok küldöttei értekezleteket tartanak.

(3) Az értekezletek munkálatait a nemzetközi iroda közreműködésével annak az országnak a hatósága készíti el, ahol az értekezletet tartják.

(4) A nemzetközi iroda igazgatója az értekezletek ülésein és a tanácskozásokon szavazati jog nélkül vesz részt.

(5) a) A felülvizsgálati diplomáciai értekezletek közötti időben az uniós országok képviselői három évenként összeülnek, hogy a következő három éves időszakra jelentést készítsenek a nemzetközi iroda előrelátható kiadásairól és megismerjék az unió fenntartásával és fejlődésével kapcsolatos kérdéseket.

b) Ezen felül — egyhangú döntéssel — a nemzetközi iroda kiadásainak évi legmagasabb összegét is módosíthatják, feltéve, hogy az értekezlet a Svájci Szövetségi Kormány meghívására az uniós országok teljhatalmú megbízottainak értekezletként ült össze.

c) A fent a) alatt említett értekezleteket — akár a nemzetközi iroda igazgatójának, akár a Svájci Szövetségi Kormánynak a kezdeményezésére — a hároméves ülésszakok közötti időpontban is össze lehet hívni.

15. cikk

Az unió országai kölcsönösen fenntartják maguknak a jogot, hogy egymás között az ipari tulajdon oltalmára külön megállapodásokat kössenek, feltéve, hogy ezek az egyezmény rendelkezéseivel semmiben sem ellentétesek.

16. cikk

(1) Azok az országok, amelyek ennek az egyezménynek nem részesei, ahhoz kérelmükre csatlakozhatnak.

(2) A csatlakozást diplomáciai úton a Svájci Szövetségi Kormánnyal kell közölni és a csatlakozásról ez utóbbi értesíti a többi kormányokat.

(3) A csatlakozás teljes hatályú hozzájárulást jelent az egyezményben foglalt valamennyi rendelkezéshez és az abban megállapított összes előnyök megszerzésével jár; a csatlakozás a Svájci Szövetségi Kormány által az unió többi országa részére adott értesítés elküldését követő egy hónap elteltével válik hatályossá, feltéve, hogy a csatlakozási kérelem nem jelöl meg későbbi időpontot.

16^b cikk

(1) Az unió bármelyik országa bármikor írásban értesítheti a Svájci Szövetségi Kormányt, hogy ezt az egyezményt alkalmazni kell gyarmatai, védnökségei, gyámsági területei és fennhatósága vagy főhatalma alá tartozó bármilyen terület egészére vagy annak egy részére; ez esetben az egyezmény az értesítésben megjelölt területre a Svájci Szövetségi Kormány által az unió többi országa részére adott értesítés elküldését követő egy hónap elteltével válik hatályossá, feltéve, hogy az értesítés nem jelöl meg későbbi időpontot. Értesítés hiányában az egyezmény az említett területre nem vonatkozik.

(2) Az unió bármelyik országa bármikor írásban értesítheti a Svájci Szövetségi Kormányt, hogy az egyezmény hatálya megszűnik annak a területnek egészére vagy egy részére, amelyre az előző bekezdés szerint közölt értesítés vonatkozott; ez esetben az egyezmény hatálya az ebben az értesítésben megjelölt területre a Svájci Szövetségi Kormánynak küldött értesítés megérkezését követő tizenkét hónap elteltével szűnik meg.

(3) A Svájci Szövetségi Kormány az 1. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően vele közölt valamennyi értesítést az unió többi országának tudomására hozza.

17. cikk

(1) Az egyezményben részes felek kötelezik magukat, hogy az egyezmény alkalmazásának biztosítása érdekében szükséges intézkedéseket alkotmányukkal összhangban megteszik.

(2) Megegyezés áll fenn abban a vonatkozásban, hogy a megerősítő vagy csatlakozási okmány letétbe helyezésének időpontjában az illető országnak abban a helyzetben kell lennie, hogy az egyezmény rendelkezéseit belső törvényhozásával összhangban érvényre tudja juttatni.

17^b cikk

(1) Az egyezmény határozatlan időre, a felmondás napjától számított egy év elteltéig hatályos.

(2) A felmondást a Svájci Szövetségi Kormányhoz kell intézni. Hatálya csak arra az országra terjed ki, amelynek nevében felmondás történt. Az unió többi országában az egyezmény érvényben marad.

18. cikk

(1) Ezt az okmányt meg kell erősíteni; a megerősítő okmányokat Bernben, legkésőbb az 1963. évi május hó 1-ig kell letétbe helyezni. Ez az okmány azok között az országok között, amelyek nevében azt megerősítették, ezt az időpontot követő egy hónap múlva lép hatályba. Mindazonáltal, ha a megerősítés legalább hat ország nevében már korábban megtörténik, ezek között az országok között attól az időponttól számított egy hónap múlva lép hatályba, amikor a Svájci Szövetségi Kormány a hatodik megerősítés letétbe helyezését velük közli, azokra az országokra pedig, amelyek nevében a megerősítés ezután történik meg, minden egyes megerősítésről szóló értesítéstől számított egy hónap múlva lép hatályba.

(2) Azok az országok, amelyek nevében a megerősítő okmány letétbe helyezése az előbbi bekezdésben említett határidő alatt nem történik meg, a 16. cikk rendelkezései szerint csatlakozhatnak.

(3) Ez az okmány a hatálya alá tartozó országok között az 1883. évi párizsi uniós egyezmény és az azt követően felülvizsgált okmányok helyébe lép.

(4) Azokra az országokra, amelyek nem tartoznak ennek az okmánynak a hatálya alá, de amelyek az 1934-ben Londonban felülvizsgált párizsi uniós egyezmény hatálya alatt állanak, az utóbb említett egyezmény marad érvényben.

(5) Ugyanígy azokra az országokra, amelyek nem tartoznak sem ennek az okmánynak, sem a Londonban felülvizsgált párizsi uniós egyezménynek a hatálya alá, az 1925-ben Hágában felülvizsgált párizsi uniós egyezmény marad érvényben.

(6) Azokra az országokra viszont, amelyek nem tartoznak sem ennek az okmánynak, sem a Londonban, sem pedig a Hágában felülvizsgált párizsi uniós egyezménynek a hatálya alá, az 1911-ben Washingtonban felülvizsgált párizsi uniós egyezmény marad érvényben.

19. cikk

(1) Ez az okmány egyetlen példányban, francia nyelven kerül aláírásra, s ezt a példányt a Svájci Szövetségi Kormány helyezi el levéltárában. Az említett kormány egy-egy hiteles másolatot küld az unió valamennyi országa kormányának.

(2) Ezt az okmányt az unió országai az 1959. évi április hó 30-ig írhatják alá.

(3) Erről az okmányról német, angol, spanyol, olasz és portugál nyelven készül hivatalos fordítás. Ennek hitelül az alulírott teljhatalmú megbízottak megbízólevelük bemutatása után ezt az okmányt aláírták.

Kelt, Lisszabonban, az 1958. évi október hó 31-én."

**„A GYÁRI VAGY KERESKEDELMI
VÉDJEGYEK NEMZETKÖZI
LAJSTROMOZÁSÁRA AZ 1891. ÉVI
APRILIS HÓ 14-ÉN KÖTÖTT, BRÜSSZELBEN
AZ 1900. ÉVI DECEMBER HÓ 14-ÉN,
WASHINGTONBAN AZ 1911. ÉVI
JÚNIUS HÓ 2-ÁN, HÁGÁBAN AZ 1925. ÉVI
NOVEMBER HÓ 6-ÁN, LONDONBAN
AZ 1934. ÉVI JÚNIUS HÓ 2-ÁN
ÉS NIZZÁBAN AZ 1957. ÉVI JÚNIUS HÓ 15-ÉN
FELÜLVIZSGÁLT**

MADRIDI MEGÁLLAPODÁS

1. cikk

(1) Az e megállapodás hatálya alá tartozó országok a védjegyek nemzetközi lajstromozására külön uniót alkotnak.

(2) A szerződő országok bármelyikének joghatósága alá tartozó személy a származási országban lajstromozott, termékekre vagy szolgáltatásokra vonatkozó védjegye számára az e megállapodásban részt vevő valamennyi többi országban oltalmat biztosíthat, ha az említett védjegyet a nemzetközi iparjogvédelmi irodánál, a származási ország hatósága útján, bejelenti.

(3) Származási ország a külön uniónak az az országa, ahol a bejelentőnek valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telepe van, ennek hiányában a külön uniónak az az országa, amelyben a bejelentőnek lakóhelye van, ha pedig a külön unió területén nincs lakóhelye, akkor az a külön unióhoz tartozó ország, amelynek állampolgára.

2. cikk

A szerződő országok joghatósága alá tartozó személyekkel egy tekintet alá esik az, aki e megállapodáshoz nem csatlakozott ország joghatósága alá tartozik ugyan, azonban az e megállapodással létesített külön unió területén eleget tesz az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi egyezmény 3. cikkében megállapított feltételeknek.

3. cikk

(1) A nemzetközi lajstromozásra irányuló kérelmet a végrehajtási szabályzatban előírt nyomtatványon kell benyújtani; a védjegy származási országának hatósága tanúsítja, hogy e kérelmen szereplő adatok a nemzeti lajstrom adatainak megfelelnek és feltünteti a származási országban történt védjegybejelentés és lajstromozás keltét és számát, valamint a védjegy nemzetközi lajstromozására irányuló kérelem keltét.

(2) A bejelentőnek meg kell jelölnie azokat a termékeket vagy szolgáltatásokat, amelyekre a védjegyoltalmat igényli, valamint — lehetőleg — a megfelelő osztályt vagy osztályokat, és pedig a gyári vagy kereskedelmi védjegyekkel kapcsolatos termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó nizzai megállapodással bevezetett osztá-

lyozás szerint. Ha a bejelentő ezt az adatot nem közli, a termékeket, illetve a szolgáltatásokat a nemzetközi iroda sorolja be az említett osztályozás megfelelő osztályaiba. A bejelentő által megadott osztályozást a nemzetközi iroda a nemzeti hatósággal együttesen ellenőrzi. A nemzeti hatóság és a nemzetközi iroda véleményeltérése esetén az utóbbi álláspontja irányadó.

(3) Ha a bejelentő a védjegy színére, mint megkülönböztető elemre, igényt tart, köteles:

1. ezt kijelenteni s bejelentésében az igényelt szint vagy színösszetételt megjelölni;

2. kérelméhez az említett védjegy színes példányaikat mellékelni, ezeket a nemzetközi iroda értesítéseihez csatolja. E példányok számát a végrehajtási szabályzat határozza meg.

(4) A nemzetközi iroda az 1. cikknek megfelelően bejelentett védjegyet haladéktalanul lajstromozza. A lajstromozás a származási országban benyújtott nemzetközi lajstromozási kérelem keltét viseli, ha a nemzetközi iroda a kérelmet ennek napjától számított kéthónapos határidőn belül vette kézhez. Ha a kérelem e határidő után érkezik, a nemzetközi iroda azt a beérkezés napjának keltével jegyzi be. A nemzetközi iroda a lajstromozásról késedelem nélkül értesíti az érdekelt hatóságokat. A lajstromozott védjegyeket a nemzetközi iroda által kiadott időszakos lapban teszik közzé, a lajstromozási kérelemben foglalt adatok alapján. Az ábrás elemet vagy különleges írásmódot tartalmazó védjegyek tekintetében a végrehajtási szabályzat határozza meg, hogy a bejelentő köteles-e nyomdúcot (klisé) rendelkezésre bocsátani.

(5) Valamennyi hatóság a lajstromozott védjegyeknek a szerződő országokban történő nyilvánosságra hozatala céljából a nemzetközi irodától a végrehajtási szabályzatban megszabott feltételek mellett a fent említett lapból bizonyos számú ingyenes és bizonyos számú csökkentett árú példányt kap, és pedig az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi egyezmény 13. cikkének (8) bekezdése szerint megállapított egységekkel arányosan. Ezt a nyilvánosságra hozatalt valamennyi szerződő ország teljesen kielégítőnek tekinti és a bejelentőtől egyéb nyilvánosságra hozatalt nem követelhet.

3b. cikk

(1) Mindegyik szerződő ország — bármikor — írásban közölheti a Svájci Szövetségi Kormánnyal, hogy a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom országára csak akkor terjed ki, ha a védjegytulajdonos ezt kifejezetten kéri.

(2) Ez a közlés csak a Svájci Szövetségi Kormány által a többi szerződő ország részére adott értesítés keltétől számított hat hónap elteltével válik hatályossá. Nem alkalmazható ez a határidő azokra az országokra, amelyek e megállapodás megerősítésével, illetve az ahhoz történt csatlakozással egy időben éltek az (1) bekezdésben adott lehetőséggel.

3^{te}r cikk

(1) Azt a kérelmet, hogy a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom olyan országra is kiterjedjen, amelyik a 3^bik cikkben adott lehetőséggel élt, a 3. cikk (1) bekezdése szerint benyújtott kérelemben külön meg kell említeni.

(2) Az oltalmi terület kiterjesztésére irányuló kérelmet a nemzetközi lajstromozást követően a származási ország hatóságának közvetítésével, a végrehajtási szabályzatban előírt nyomtatványon kell benyújtani. Ezt a nemzetközi iroda azonnal lajstromozza és késedelem nélkül közli az érdekelt hatósággal, illetve hatóságokkal. A kérelmet a nemzetközi iroda az általa kiadott időszaki lapban közlésezi. Az oltalom területi kiterjesztése a nemzetközi lajstromba történt bejegyzés napjával lép hatályba és a vonatkozó védjegy nemzetközi lajstromozásának lejártával szűnik meg.

4. cikk

(1) A nemzetközi irodánál a 3. és a 3^{te}r cikk rendelkezéseinek figyelembevételével ilyenképpen foganatosított lajstromozás időpontjától kezdődően a védjegyet valamennyi érdekelt szerződő országban ugyanaz az oltalom illeti meg, mintha a védjegyet ott közvetlenül jelentették volna be. A 3. cikkben említett termék- vagy szolgáltatási osztályozás a védjegyoltalom körének megállapítása tekintetében a szerződő országokat nem kötelezi.

(2) Valamennyi nemzetközileg lajstromozott védjegyet megilleti az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi egyezmény 4. cikkében biztosított elsőbbségi jog anélkül, hogy az e cikk D) betűje alatt megszabott alakításoknak eleget kellene tenni.

4^bik cikk

(1) Ha a nemzetközi iroda olyan védjegyet, amelyet egy vagy több országban már lajstromoztak, utóbb ugyanazon jogosult vagy jogutóda javára lajstromoz, a nemzetközi lajstromozás a korábbi nemzeti lajstromozások helyébe lép, az utóbbiak révén szerzett jogok sérelme nélkül.

(2) A nemzeti hatóság kérelemre köteles saját lajstromában a nemzetközi lajstromozást feltüntetni.

5. cikk

(1) Azokban az országokban, ahol a jogszabályok ilyen felhatalmazást tartalmaznak, az a hatóság, amellyel a nemzetközi iroda valamely védjegy lajstromozását vagy a 3^{te}r cikk értelmében az oltalom kiterjesztésére irányuló kérelmet közli, jogosult kijelenteni, hogy területén a védjegy oltalomban nem részesíthető. Ilyen elutasításnak csupán olyan feltételek mellett van helye, amelyek az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi egyezmény értelmében a nemzeti lajstromozásra bejelentett védjegyekkel szemben is alkalmazhatók. Az oltalmat azonban még részlegesen sem lehet egye-

dül abból az okból megtagadni, hogy a nemzeti jogszabályok a lajstromozást csak korlátozott számú osztály vagy termék, illetve szolgáltatás tekintetében engedik meg.

(2) Az a hatóság, amely ezt a jogot gyakorolni kívánja, köteles az elutasítást a nemzetközi irodával az összes indokok megjelölése mellett a belső jogszabályokban megszabott határidő alatt, de legfeljebb a védjegy nemzetközi lajstromozásától, illetve az oltalom kiterjesztésére irányuló, a 3^{te}r cikknek megfelelő, kérelemtől számított egy év alatt közölni.

(3) A nemzetközi iroda az ekként közölt elutasító nyilatkozat egy példányát haladéktalanul megküldi a származási ország hatóságának, továbbá a védjegytulajdonosnak vagy meghatalmazottjának, ha az utóbbit az említett hatóság a nemzetközi iroda tudomására hozta. Az érdekelt ugyanazokkal a jogorvoslatokkal élhet, mintha a védjegyet közvetlenül jelentette volna be abban az országban, ahol az oltalmat megtagadták.

(4) A nemzetközi iroda a védjegy elutasításának indokait azokkal az érdekeltekkel, akik az irodától ezt kéri, közölni köteles.

(5) Az a hatóság, amelyik a fent említett, legfeljebb egyéves határidő alatt a védjegy lajstromozása, illetve az oltalom kiterjesztése tárgyában a nemzetközi irodával sem ideiglenes, sem végleges elutasító határozatát nem közölte, a szóbanforgó védjegy tekintetében az e cikk (1) bekezdésében említett lehetőségtől elesik.

(6) Az illetékes hatóság a nemzetközi védjegy érvénytelenítését csak akkor mondhatja ki, ha a védjegytulajdonosnak módot adott arra, hogy jogait kellő időben érvényesítse. Az érvénytelenítést a nemzetközi irodával közölni kell.

5^bik cikk

A védjegy bizonyos alkotó elemeinek, mint címereknek, címerpajzsoknak, arcképeknek, kitüntetéseknek, címeknek, kereskedelmi neveknek vagy a bejelentőtől eltérő személynévnek, s más hasonló felírásnak jogos használatát igazoló és a szerződő ország hatósága által esetleg megkívánt bizonylatok a származási ország hatóságának hitelesítésén vagy igazolásán kívül más megerősítésre nem szorulnak.

5^{te}r cikk

(1) A nemzetközi iroda kérelemre valamely meghatározott védjegynek a lajstromba bejegyzett adatairól, a végrehajtási szabályzatban megszabott illeték ellenében, bárkinek másolatot ad.

(2) A nemzetközi iroda díjazás ellenében arra is vállalkozhat, hogy a nemzetközi védjegyek között elővizsgálatot végezzen.

(3) A szerződő országok valamelyikében való felhasználás végett kért nemzetközi lajstromkivonatokat hitelesíteni nem kell.

6. cikk

(1) A nemzetközi irodánál foganatosított védjegylajstromozás hatálya húsz évre szól (kivéve a 8. cikk az esetre szóló rendelkezését, ha a bejelentő a nemzetközi díjnak csak egy részét fizette be) és a 7. cikkben megszabott feltételekkel megújítható.

(2) A nemzetközi lajstromozástól számított öt év elteltével a nemzetközi lajstromozás a származási országban korábban lajstromozott nemzeti védjegytől — az alábbi kivételekkel — függetlenül válik.

(3) A nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom — akár átruházták a védjegyet, akár nem — sem részben, sem egészben nem érvényesíthető, ha a korábban az 1. cikk szerint a származási országban lajstromozott nemzeti védjegy ebben az országban a nemzetközi lajstromozástól számított öt éven belül egészben vagy részben már nem részesül törvényes oltalomban. Ugyanez érvényes, ha a törvényes oltalom utóbb, de az ötéves határidő eltelte előtt indult eljárás következtében szűnik meg.

(4) A védjegy önkéntes vagy hivatalból történő törlését a származási ország hatósága megkeresésére a nemzetközi iroda foganatosítja. Bíróági eljárás esetén a fent említett hatóság hivatalból vagy a felperes kérelmére megküldi a nemzetközi irodának az eljárás megindításáról szóló irat vagy az eljárás megindítását igazoló bármely más okirat másolatát, úgyszintén a jogerős ítélet másolatát; ezeket az iroda a nemzetközi lajstromba bejegyzi.

7. cikk

(1) A lajstromozás a 8. cikk (2) bekezdésében megállapított alapdíj egyszerű befizetésével és adott esetben a pótdíjak és díjkiegészítések fizetésével az előző oltalmi időszak lejáratától számított újabb húszéves időtartamra bármikor megújítható.

(2) A megújítás a megelőző lajstromozás végső állapotához képest módosítást nem tartalmazhat.

(3) Ennek az okmánynak a hatályba lépését követő első megújításban meg kell jelölni a nemzetközi osztályozásnak azokat az osztályait, amelyekre a lajstromozás vonatkozik.

(4) A nemzetközi iroda az oltalmi idő lejárat előtt hat hónappal hivatalos értesítéssel felhívja mind a védjegytulajdonos, mind meghatalmazottjának figyelmét a lejárati pontos napjára.

(5) A végrehajtási szabályzatban megállapított pótdíj kivetése ellenében nemzetközi lajstromozás megújítására hathónapos türelmi határidőt kell engedélyezni.

8. cikk

(1) A származási ország hatósága — belátása szerint — jogosult nemzeti illetéket megállapítani és azt a nemzetközi lajstromozásra vagy megújításra bejelentett védjegy tulajdonosától saját javára beszedni.

(2) A nemzetközi irodánál történő védjegylajstromozáshoz a következő nemzetközi díjak előzetes megfizetése szükséges:

a) 200 svájci frank alapdíj az első védjegy után és 150 svájci frank alapdíj minden, az első védjeggyel egy időben bejelentett, további védjegy után;

b) ha azok a termékek vagy szolgáltatások, amelyekre a védjegy vonatkozik, a nemzetközi osztályozás szerint háromnál több osztályba tartoznak, minden további osztály után 25 svájci frank pótdíj;

c) a 3ter cikk alapján az oltalom kiterjesztése iránt benyújtott kérelem esetén országonként 25 svájci frank díjkiegészítés.

(3) A (2) bekezdés b) pontjában meghatározott pótdíj azonban a végrehajtási szabályzatban megállapított határidőn belül is kiegyenlíthető — anélkül, hogy ez a lajstromozás időpontját érintené —, ha a termékek, illetőleg szolgáltatások osztályainak számát a nemzetközi iroda állapította meg, vagy kifogásolta. Ha az említett határidő lejártáig sem a pótdíj nem folyt be, sem a bejelentő nem csökkentette a szükséges mértékben a termékek, illetve szolgáltatások jegyzékét, úgy kell tekinteni, hogy a nemzetközi lajstromozás iránt benyújtott kérelméről lemondott.

(4) A nemzetközi lajstromozás különféle bevételeiből befolyó évi jövedelmet — a (2) bekezdés b) és c) pontja alatt említettek kivételével — a nemzetközi iroda az ebben az okmányban részes országok között egyenlően osztja el, miután levonta a szóbanforgó okmány végrehajtásához szükséges költségeket és terheket.

Ha ennek az okmánynak hatályba lépésekor valamelyik ország még nem csatlakozott sem a hágai, sem a londoni okmányhoz, csatlakozásának hatályba léptéig a bevételi többletből csak a korábbi szövegek alapján kiszámított részesedés illeti meg.

(5) A (2) bekezdés b) pontjában említett pótdíjakból származó összegeket minden év végén az ebben az okmányban részes országok között kell felosztani, és pedig arányosan a védjegyek számával, amelyekre az elmúlt évben az egyes országokban oltalmat kértek. Az elővizsgálatot folytató országok tekintetében a védjegyek számát a végrehajtási szabályzatban meghatározott szorzószámmal módosítani kell.

(6) A (2) bekezdés c) pontjában említett díjkiegészítésekből befolyó összegeket az (5) bekezdés szabályai szerint kell felosztani azok között az országok között, amelyek a 3ter cikkben adott lehetőséggel éltek.

(7) Ami az alapdíjat illeti, a bejelentőnek jogában áll, hogy a nemzetközi lajstromozási kérelem benyújtásakor az első védjegy után csupán 125 svájci frank, az elsővel egy időben bejelentett minden további védjegy után pedig 100 svájci frank alapdíjat fizessen.

(8) Ha a bejelentő ezzel a jogával él, a nemzetközi lajstromozástól számított 10 éves határidő eltelte előtt köteles az első védjegy után 100 svájci

frank, az elsővel egy időben bejelentett mindegyik további védjegy után pedig 75 svájci frank alapdíjat a nemzetközi irodának megfizetni, ha ezt elmulasztja, e határidő lejártával a lajstromozáshoz fűződő kedvezményeket elveszti. A nemzetközi iroda a lejárát előtt hat hónappal hivatalból küldött értesítésben figyelmezteti a bejelentőt és meghatalmazottját a lejárát pontos napjára. Ha az alapdíj kiegészítése e határidő lejártá előtt a nemzetközi irodához nem folyt be, az a védjegyet törli, a törlést a nemzeti hatóságokkal közli, s lapjában közzé teszi. Ha a bejelentő az egyidejűleg bejelentett védjegyek után járó különbözetet nem egyszerre fizeti be, a bejelentőnek szabatosan meg kell jelölnie azokat a védjegyeket, amelyekre a különbözetet megfizetni kívánja és minden egyes sorozat első védjegye után 100 svájci frankot kell fizetnie.

(9) A fent említett tízéves határidőre a 7. cikk (5) bekezdésében foglalt rendelkezést megfelelően alkalmazni kell.

8bis cikk

A nemzetközi lajstrom szerint jogosult személy egy vagy több szerződő ország tekintetében az oltalomról saját országának hatóságához benyújtott nyilatkozatban bármikor lemondhat; ezt a nemzetközi irodával közölni kell, s az azokat az országokat, amelyekre a lemondás vonatkozik, értesíti. A lemondás illetékmentes.

9. cikk

(1) A védjegytulajdonos országának hatósága ugyanígy közli a nemzetközi irodával a védjegyre vonatkozóan a nemzeti lajstromba bejegyzett megsemmisítést, törlést, lemondást, átruházást és egyéb változásokat, ha ezek a nemzetközi lajstromozást is érintik.

(2) Az iroda e változásokat a nemzetközi lajstromba bejegyzeti, a szerződő országok hatóságaival közli és lapjában közzé teszi.

(3) Ugyanígy kell eljárni, ha a nemzetközi lajstrom szerint jogosult személy azoknak a termékeknek, illetve szolgáltatásoknak jegyzékét, amelyekre a lajstromozás vonatkozik, korlátozni kívánja.

(4) E műveletekért a végrehajtási szabályzat illetéket állapít meg.

(5) Új terméket, illetve szolgáltatást a jegyzékbe utólagosan csupán a 3. cikk rendelkezéseinek megfelelő új bejelentés révén lehet felvenni.

(6) A felvétellel egy tekintet alá esik valamely terméknek, illetve szolgáltatásnak másikkal való helyettesítése.

9bis cikk

(1) Ha a nemzetközi lajstromba bejegyzett védjegyet olyan személyre ruházzák át, akinek telepe nem a nemzetközi lajstrom szerint jogosult személy országában, hanem másik szerződő ország-

ban van, az átruházásról a nemzetközi irodát az előbbi ország hatósága értesíti. A nemzetközi iroda az átruházást lajstromozza, erről a többi hatóságot értesíti és az átruházást lapjában közzé teszi. Ha az átruházás a nemzetközi lajstromozástól számított öt éven belül történt, a nemzetközi iroda köteles az új tulajdonos országának hatóságától hozzájárulást kérni és — ha lehetséges — az új jogosult országában foganatosított védjegy lajstromozás keltét és számát is közzé teszi.

(2) Nem lajstromozható a nemzetközi lajstromba bejegyzett védjegy átruházása olyan személy javára, aki nemzetközi védjegy bejelentésére nem jogosult.

(3) Ha valamely átruházás a nemzetközi lajstromba nem jegyezhető be, akár annak következtében, hogy az új jogosult országa hozzájárulását megtagadta, akár azért, mert az átruházás olyan személy javára történt, aki nemzetközi lajstromozás kérésére nem jogosult, a korábbi tulajdonos országának hatósága igényelheti a nemzetközi irodától, hogy a védjegyet lajstromából törölje.

9ter cikk

(1) Ha valamely nemzetközi védjegynek csupán a lajstromozott termékek vagy szolgáltatások egy részére vonatkozó átruházását közlik a nemzetközi irodával, az ezt a lajstromba bejegyzeti. Mindegyik szerződő ország jogosult azonban az átruházás érvényességének elismerését megtagadni, ha az ekként átruházott részben szereplő termékek vagy szolgáltatások hasonlóak azokhoz, amelyekre vonatkozóan a védjegy a lajstromban továbbra is az átruházó javára szerepel.

(2) A nemzetközi iroda a nemzetközi védjegy átruházását kizárólag egy vagy több szerződő ország tekintetében ugyanígy jegyzi be.

(3) Ha az előző esetekben a jogosult országát illetően változás állt be, ehhez szükséges, hogy az a hatóság, amelynek joghatósága alá az új jogosult tartozik, a 9bis cikknek megfelelően megkívánt hozzájárulását megadja, feltéve, hogy a nemzetközi védjegyet a nemzetközi lajstromozástól számított öt éven belül ruházták át.

(4) Az előző bekezdések rendelkezései csak az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi egyezmény 6^{quater} cikkének figyelembevételével alkalmazhatók.

9^{quater} cikk

(1) Ha a külön unió több országa a nemzeti védjegy törvények egységesítésében állapodik meg, a Svájci Szövetségi Kormánnyal közölhetik:

a) hogy az illető országok nemzeti hatóságai helyébe közös hatóság lép;

b) hogy e megállapodás egészének vagy részeinek alkalmazása szempontjából az illető országok egész területe egyetlen országnak tekintendő.

(2) Ez a közlés annak az értesítésnek keltét követő hat hónap elteltével lép hatályba, amelyben

a Svájci Szövetségi Kormány erről a többi szerződő országot értesítette.

10. cikk

(1) E megállapodás végrehajtására vonatkozó részleteket a hatóságok egyetértésben szabályozzák.

(2) A nemzetközi iroda mellett a külön unió nemzeti iparjogvédelmi hatóságainak igazgatóiból bizottság létesül. Ez a bizottság — öt évnél rövidebb időközökben — a nemzetközi iroda igazgatójának meghívására vagy a megállapodásban részes öt ország kívánságára ül össze. A bizottság saját kebelén belül szűkebb tanácsot jelöl ki; ez meghatározott feladatokkal bízható meg és évenként legalább egyszer összeül.

(3) E bizottság tevékenysége tanácsadó jellegű.

(4) Mindazonáltal:

a) a magas felügyeleti hatóságot megillető általános hatáskör érintetlenül hagyásával, a nemzetközi iroda igazgatójának indokolt javaslatára, a képviselt országok egyhangú határozatával módosíthatja a megállapodás 8. cikkében meghatározott díjak összegét;

b) a képviselt országok egyhangú határozatával megállapítja és módosítja e megállapodás végrehajtási szabályzatát;

c) a nemzeti iparjogvédelmi hatóságok igazgatói meghatalmazásukat valamelyik másik ország képviselőjére átruházzák.

11. cikk

(1) Az ipari tulajdon oltalmára alakult uniónak azok az országai, amelyek nem részesei ennek a megállapodásnak, ehhez az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi egyezmény 16. cikkében megszabott alakban kérelmekre csatlakozhatnak. A csatlakozás csupán akkor hatályos, ha a megállapodás legutóbb felülvizsgált szövegére vonatkozik.

(2) Mihelyt a nemzetközi iroda értesült arról, hogy valamely ország csatlakozott a megállapodáshoz, vagy pedig — egészben vagy részben — olyan országok, illetőleg területek csatlakoztak hozzá, amelyek külképviseletét más ország látja el, megküldi az illető ország hatóságának, a 3. cikknek megfelelően, azoknak a védjegyeknek az összesített jegyzékét, amelyek a csatlakozás időpontjában nemzetközi oltalom alatt állanak.

(3) Ez a jegyzék a csatlakozó ország területén az említett védjegyek számára önmagában biztosítja az előző rendelkezések szerint járó kedvezményeket, és megküldésével kezdődik az az egyéves határidő, amely alatt az érdekelt hatóság az 5. cikkben említett nyilatkozatot megteheti.

(4) E megállapodáshoz való csatlakozás alkalmával azonban bármely ország kijelentheti, hogy azoknak a nemzetközi védjegyeknek kivételével, amelyek az országban már előzően azonos, még érvényben levő nemzeti lajstromozás tárgyai voltak, és amelyeket az érdekeltek kérelmére azonnal el-

ismer, ennek az okmányoknak alkalmazását azokra a védjegyekre korlátozza, amelyeket a csatlakozás hatálybalépésének napja után lajstromoznak.

(5) Ez a nyilatkozat mentesíti a nemzetközi irodát a fentebb említett összesített jegyzék megküldése alól. Ebben az esetben az iroda csak azokat a védjegyeket közli, amelyek tárgyában az előző bekezdésben foglalt kivétel kedvezményének alkalmazását nála az új ország csatlakozásától számított egy éven belül a szükséges adatok megjelölésével kéri.

A nemzetközi iroda nem küld összesített jegyzéket annak a madridi megállapodáshoz csatlakozó országnak, amelyik kijelenti, hogy a 3bis cikkben biztosított lehetőséggel élni kíván. Ez az ország egyidejűleg kijelentheti, hogy ennek az okmányoknak az alkalmazását azokra a védjegyekre korlátozza, amelyeket a csatlakozás hatályba lépésének napja után lajstromoznak, ez a korlátozás mindazonáltal nem érinti azokat a nemzetközi védjegyeket, amelyek az országban már előzően azonos nemzeti lajstromozás tárgyai voltak, és amelyek a 3ter cikknek és a 8. cikk (2) bekezdés c pontjának megfelelően az oltalom kiterjesztésére irányuló kérelem alapjául szolgálhatnak.

(6) Annak a védjegynek a lajstromozását, amelyiket az e cikkben említett bármelyik jegyzék magában foglal, úgy kell tekinteni, hogy az az újonnan szerződő országban a csatlakozás hatályba lépésének napja előtt teljesített közvetlen lajstromozás helyébe lép.

(7) Az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi egyezmény 16bis cikkének rendelkezései erre a megállapodásra is vonatkoznak.

11bis cikk

E megállapodás felmondására az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi egyezmény 17bis cikke irányadó. Azok a felmondás hatálybalépésének időpontjáig lajstromozott nemzetközi védjegyek, amelyeket az 5. cikkben megszabott egy éven belül nem utasítanak el, a nemzetközi oltalom tartama alatt továbbra is ugyanabban az oltalomban részesülnek, mint az illető országban közvetlenül bejelentett védjegyek.

12. cikk

(1) Ezt a megállapodást meg kell erősíteni; a megerősítő okmányokat Párizsban, a lehető legrövidebb idő alatt kell letétbe helyezni.

(2) E megállapodás az azt megerősítő országok, illetve az ahhoz a 11. cikk (1) bekezdése értelmében csatlakozó országok között akkor lép hatályba, ha legalább tizenkét ország megerősítette, vagy csatlakozott hozzá, és pedig két évvel azután, hogy a Svájci Szövetségi Kormány közli a tizenkettedik megerősítő, illetve csatlakozási okmány letétbe helyezését; a megállapodás hatálya és tartama az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi egyezményével lesz azonos.

(3) Arra az országra, amely megerősítő vagy csatlakozási okmányát a tizenkettedik megerősítő, illetve csatlakozási okmány letétbehelyezése után helyezi letétbe, a megállapodás, a párizsi egyezmény 16. cikke szerint lép hatályba; a hatálybalépés azonban semmiképp sem eshet az előző bekezdésben említett határidő lejárta elé.

(4) Ez az okmány az azt megerősítő vagy ahhoz csatlakozó országok között — a rájuk vonatkozó hatálybalépés napjától — minden tekintetben az 1891. évi madridi megállapodás korábbi szövegei helyébe lép. Mindamellet minden országra, amely ezt az okmányt megerősítette vagy csatlakozott hozzá, az ezt meg nem erősítő vagy ehhez nem csatlakozó országokkal szemben továbbra is a korábbi szövegek maradnak érvényben, kivéve, ha kifejezetten kijelenti, hogy e szövegeket nem kívánja többé magára kötelezőnek tekinteni. Ezt a nyilatkozatot a Svájci Szövetségi Kormányának kell megküldeni; s az csak az említett kormányhoz történt beérkezéstől számított tizenkét hónap elteltével lép hatályba.

(5) A nemzetközi iroda az érdekelt országokkal egyetértésben állapítja meg az e megállapodás rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges ügyviteli szabályokat.

Kelt Nizzában, az 1957. évi június hó 15-én."

**„A GYÁRI VAGY KERESKEDELMİ
VÉDJEGYEKEL ELLÁTHATÓ TERMÉKEK
ÉS SZOLGÁLTATÁSOK NEMZETKÖZI
OSZTÁLYOZÁSÁRA VONATKOZÓ
1957. ÉVI JÚNIUS HÓ 15-I
NIZZAI MEGÁLLAPODÁS**

1. cikk

(1) Az e megállapodás hatálya alá tartozó országok külön uniót alkotnak.

(2) A védjegylajstromozás szempontjából ezek az országok a termékek és szolgáltatások egységes osztályozását fogadják el.

(3) Az osztályozás magában foglalja:

a) az osztályok jegyzékét;

b) a termékek és szolgáltatások betűsoros jegyzékét, a megfelelő besorolási osztályok megjelölésével.

(4) Az osztályok jegyzéke, valamint a termékek betűsoros jegyzéke azonos a nemzetközi iparjogvédelmi iroda által az 1935. évben kiadott jegyzékekkel.

(5) Az osztályok jegyzékét, valamint a termékek és szolgáltatások betűsoros jegyzékét az e megállapodás 3. cikke értelmében alakított szakértő bizottság, az ugyanebben a cikkben megállapított eljárás során módosíthatja vagy kiegészítheti.

(6) Az osztályozás francia nyelven készül; minden szerződő ország kérelmére a nemzetközi iroda — az érdekelt nemzeti hatósággal egyetér-

tésben — az illető ország nyelvén hivatalos fordítást adhat ki. A termékek és szolgáltatások jegyzékének fordításában az egyes termékek, illetve szolgáltatások mellett a szóbanforgó nyelv betűsoros felsorolásának megfelelő rendszámon kívül a francia nyelvű jegyzék rendszámát is fel kell tüntetni.

2. cikk

(1) A nemzetközi osztályozás jogi hatályát — az e megállapodásban foglalt kötelezettségek sérelme nélkül — az egyes szerződő országok határozzák meg. Ennek megfelelően a nemzetközi osztályozás nem kötelezi a szerződő országokat sem a védjegyjog terjedelmének megállapítása, sem pedig a szolgáltatási védjegyek elismerése tekintetében.

(2) Mindegyik szerződő ország választhat, hogy a termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozását mint fő, vagy mint kiegészítő rendszert alkalmazza.

(3) A szerződő országok hatóságai a védjegylajstromozási okiratokban és a hivatalos közleményekben a nemzetközi osztályozás szerint tüntetik fel azoknak az osztályoknak a számát, amelyekbe a lajstromozott védjeggyel ellátható termékek vagy szolgáltatások tartoznak.

(4) Az, hogy a termékek és szolgáltatások betűsoros jegyzékében valamilyen elnevezés szerepel, nem érinti az ehhez az elnevezéshez fűződő esetleges fennálló jogokat.

3. cikk

(1) A nemzetközi iroda mellett szakértő bizottság létesül; feladata, hogy határozzon a termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozásán végrehajtandó módosításokról, illetve kiegészítésekről. A szakértő bizottságban valamennyi szerződő ország képviselteti magát; a bizottság a képviselt országok többsége által elfogadott eljárási szabályzat alapján működik. A bizottságban a nemzetközi iroda is képviselteti magát.

(2) A módosító vagy kiegészítő javaslatokat a szerződő országok hatóságai a nemzetközi irodának küldik meg; ez a javaslatokat — legalább két hónappal a szóbanforgó javaslatokat tárgyaló ülés előtt — eljuttatja a szakértő bizottság tagjaihoz.

(3) Az osztályozás módosítására vonatkozó bizottsági határozatot a szerződő országok egyhangúlag hozzák meg. Módosításon értendő: a termékek áthelyezése egyik osztályból a másikba; vagy olyan új osztály alkotása, amelyik ilyen áthelyezéssel jár.

(4) Az osztályozás kiegészítésére vonatkozó bizottsági határozatot a szerződő országok szavazatainak egyszerű többségével hozzák meg.

(5) A szakértők álláspontjukat írásban is közölhetik, vagy képviseljükkel más ország szakértőjét is megbízhatják.

(6) Ha valamelyik ország nem jelöl ki szakértőt képviselőként, vagy ha a kijelölt szakértő véleményét az eljárási szabályban megszabott határ-

idő alatt nem közli, a szóbanforgó országot úgy kell tekinteni, hogy a bizottság határozatát elfogadta.

4. cikk

(1) A szakértő bizottság által elfogadott módosításokat és kiegészítéseket a nemzetközi iroda közli a szerződő országok hatóságaival. A kiegészítő határozatok a közlés kézhezvétele napján, a módosító határozatok pedig a közlés elküldésének napjától számított hat hónap múlva lépnek hatályba.

(2) A nemzetközi iroda, mint a termékek és szolgáltatások osztályozásának letéteményese, a hatályba lépett módosításokat és kiegészítéseket az osztályozásba beilleszti. A módosításokat és kiegészítéseket a „La Propriété Industrielle” és a „Les Marques Internationales” című folyóiratokban közzé kell tenni.

5. cikk

(1) A megállapodás végrehajtása folytán a nemzetközi irodára háruló kiadásokat a szerződő országok közösen viselik, az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi egyezmény 13. cikkének (8), (9) és (10) bekezdésében foglalt feltételek szerint. Újabb döntésig ezek a kiadások nem léphetik túl az évi 40 000 aranyfrankot.*

(2) Az 5. cikk (1) bekezdésében említett kiadások nem foglalják magukban a teljhatalmú megbízottak értekezletének munkájával kapcsolatos költségeket, sem az egyes értekezleteken elhatározott különleges munkálatok vagy kiadványok költségeit. Ezeket a költségeket, amelyek évi összege nem haladhatja meg a 10 000 aranyfrankot,* a szerződő országok a fenti (1) bekezdésben említett módon közösen viselik.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett összegek szükség esetén a szerződő országok döntése vagy a 8. cikkben említett értekezlet határozata alapján emelhetők fel; e határozatok érvényességéhez a szerződő országok négyötödének hozzájárulása szükséges.

6. cikk

(1) E megállapodást meg kell erősíteni és a megerősítő okmányokat Párizsban, legkésőbb az 1961. évi december hó 31-ig kell letétbe helyezni. E megerősítéseket, keltüket és az esetleges kísérő nyilatkozatokat a Francia Köztársaság Kormánya közli a szerződő országok kormányaival.

(2) Az ipari tulajdon oltalmára létesült unióhoz tartozó országok, ha e megállapodást a 11. cikk (2) bekezdése szerint nem írták alá, ahhoz kérelmükre az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Egyezmény 16. cikkében megszabott módon csatlakozhatnak.

(3) Azok az országok, amelyeknek nevében a megerősítő okmányokat az (1) bekezdésben meg-

határozott határidő alatt nem helyezték letétbe, e megállapodáshoz az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi egyezmény 16. cikkének megfelelően csatlakozhatnak.

7. cikk

E megállapodás a megerősítő vagy hozzá csatlakozó országok között egy hónappal azután lép hatályba, hogy legalább tíz ország letétbe helyezte a megerősítő okmányokat vagy közölte csatlakozását. A megállapodás hatálya és tartama az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Egyezményével azonos.

8. cikk

(1) Ezt a megállapodást időszakonként felül kell vizsgálni abból a célból, hogy azon a kívánatos helyesbítéseket végrehajtsák.

(2) A felülvizsgálatokra a szerződő országok egyikében az országok képviselőinek részvételével tartott értekezleteken kerül sor.

(3) Az értekezlet munkálatait — a nemzetközi iroda közreműködésével — annak az országnak a hatósága készíti elő, ahol az értekezletet tartják.

(4) A nemzetközi iroda igazgatója az értekezletek ülésin jelen van és a tárgyalásokon szavazati jog nélkül részt vesz.

9. cikk

(1) E megállapodást a szerződő országok a Svájci Szövetségi Kormányhoz intézett írásbeli értesítés útján felmondhatják.

(2) A felmondást az említett kormány valamennyi többi szerződő országgal közli, s az csupán a felmondó ország tekintetében lép hatályba, és pedig a Svájci Szövetségi Kormányhoz intézett felmondás kézhezvételétől számított tizenkét hónap elteltével. A megállapodás a többi szerződő ország tekintetében továbbra is hatályos.

10. cikk

Az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi egyezmény 16^b cikkének rendelkezéseit e megállapodásra is alkalmazni kell.

11. cikk

(1) E megállapodás egyetlen példányban készült, s azt a Francia Köztársaság külügyminisztériumának levéltárában helyezik letétbe. A szerződő országok kormányai diplomáciai úton egy-egy hitelesített másolatot kapnak kézhez.

(2) Ezt a megállapodást az ipari tulajdon oltalmára létesült unió tagállamai az 1958. évi december hó 31-ig, illetve — ha az korábban következnek be — hatálybalépéséig írhatják alá.

Kelt, Nizzában, az 1957. évi június hó 15-én.”

* Ez a pénzegység a 100 centime-ből álló frank, súlya 10/31 g, fémtartalma 0,900.

**„AZ EREDETMEGJELÖLÉSEK OLTALMÁRA
ÉS NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁSÁRA
VONATKOZÓ
1958. ÉVI OKTÓBER 31-I
LISSZABONI MEGÁLLAPODÁS**

1. cikk

Az e megállapodás hatálya alá tartozó országok az ipari tulajdon oltalmára létesült unió keretén belül külön uniót alkotnak.

Ezek az országok kötelezik magukat, hogy e megállapodás rendelkezései szerint területükön oltalomban részesítik a külön unió többi országának termékeire vonatkozó eredetmegjelöléseket, ha azokat a származási ország e minőségükben elismeri és oltalmazza, és az ipari tulajdon oltalmára létesült nemzetközi unió irodája lajstromozta.

2. cikk

(1) E megállapodás értelmében az eredetmegjelölés: valamely ország, táj vagy helység földrajzi neve, ha azt olyan ottani származású termék megjelölésére használják, amelynek minőségét vagy jellegét — kizárólag vagy lényegében — a földrajzi környezet határozza meg, beleértve a természeti és emberi tényezőket.

(2) Származási országnak azt kell tekinteni, amelynek neve a terméket hírnevessé tette, vagy ahol az eredetmegjelölés hírnevét adó vidék vagy helység fekszik.

3. cikk

Oltalmat kell biztosítani bármely visszaéléssel vagy utánzással szemben, még akkor is, ha a termék valóságos eredetét is feltüntetik, vagy ha a jelzést fordításban vagy „fajta”, „típusú”, „-szerű”, „utánzat”, illetve hasonló kifejezéshez fűzve alkalmazzák.

4. cikk

E megállapodás rendelkezései semmiképp sem zárják ki a külön unió országaiban az eredetmegjelölés tekintetében már fennálló oltalom alkalmazását, akár más nemzetközi szerződések — mint az 1883. évi március hó 20-án az ipari tulajdon oltalmára kötött egyezmény, vagy az áruk hamis vagy megtévesztő származási jelzésének megakadályozására vonatkozó 1891. évi április hó 14-i madridi megállapodás, amelyeket utolsó, alkalommal az 1958. évi október hó 31-én Lisszabonban vizsgáltak felül — alapján, akár a nemzeti jogszabályok vagy a joggyakorlat alapján.

5. cikk

(1) Az eredetmegjelöléseket — a nemzeti jogszabályok szerint a jelzés használatára jogosult természetes vagy jogi személynek, illetve közületnek vagy magánszemélynek a nevére — a külön unióhoz tartozó egyes országok hivatalainak ké-

relmére a nemzetközi iparjogvédelmi iroda lajstromozza.

(2) A nemzetközi iroda a lajstromozásról haladéktalanul értesíti a külön unióhoz tartozó országok hivatalait és a lajstromozást időszaki lapjában közlésezi.

(3) A tagállamok hivatalai kijelenthetik, hogy nem biztosítják annak az eredetmegjelölésnek az oltalmát, amelynek lajstromozásáról értesítést kaptak, feltéve, hogy nyilatkozatukat, az indokok megjelölésével, a lajstromozásról szóló értesítés kézhezvételétől számított egy éves határidőn belül a nemzetközi irodának megküldik; ez a nyilatkozat a szóbanforgó országban nem zárja ki a jelzés oltalmának egyéb formáit, amelyeket a jogosult a fenti 4. cikknek megfelelően igényelhet.

(4) Az unióhoz tartozó országok hivatalai az előbbi bekezdésben megszabott egy éves határidő eltelté után ilyen nyilatkozatot nem tehetnek.

(5) A nemzetközi iroda a lehető legrövidebb időn belül közli a származási ország hivatalával mindazokat a nyilatkozatokat, amelyeket a (3) bekezdés alapján valamely más ország hivatala tett. Az érdekelt, akit nemzeti hivatala értesít a másik ország nyilatkozatáról, ebben a másik országban minden bírósági vagy államigazgatási utat igénybe vehet, amely a szóbanforgó ország állampolgárainak rendelkezésére áll.

(6) Ha valamelyik ország nemzetközi lajstromozás alapján olyan megjelölésre biztosít oltalmat, amelyet ebben az országban harmadik személy már az értesítést megelőző időpont óta használt, az ország illetékes hivatala e harmadik személy számára két évet meg nem haladó halasztást adhat a jelzés használatának abbahagyására, feltéve, hogy erről a nemzetközi irodát a fenti (3) bekezdésben megszabott egy éves határidő elteltét követő három hónapon belül értesíti.

6. cikk

A külön unió egyik országában sem tekinthető az 5. cikkben előírt eljárás alapján oltalomban részesülő megjelölés fajtamegjelölésnek mindaddig, amíg a származási országban eredetmegjelölésként oltalom alatt áll.

7. cikk

(1) A nemzetközi irodánál az 5. cikk alapján történt lajstromozás — megújítás nélkül — oltalmat biztosít az előző cikkben említett egész időtartamra.

(2) Minden egyes eredetmegjelölés lajstromozásáért egységes díjat kell fizetni.

A befizetendő díj összegét a 9. cikk szerint létesített tanács egyhangúlag állapítja meg.

A nemzetközi iroda díjbevételeiből kell fedezni az eredetmegjelölések nemzetközi lajstromozását ellátó szolgálat költségeit, a külön unió tagállamaira a párizsi egyezmény 13. cikkének (8) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazásának fenn tartásával.

8. cikk

Az eredetmegjelölés oltalmának biztosítása céljából szükséges eljárás a külön unió mindegyik országában — a nemzeti jogszabályok szerint — megindítható:

1. az illetékes hivatal vagy az ügyészség kezdeményezésére,
2. bármely érdekelt fél, természetes vagy jogi személy, illetve közület vagy magánszemély indítványára.

9. cikk

(1) E megállapodás végrehajtása céljából a nemzetközi iroda mellett tanács létesül, amely a külön unióban részes valamennyi ország képviselőiből áll.

(2) Alapszabályát és eljárási szabályzatát a tanács állapítja meg és egyezteteti az ipari tulajdon védelmére alakult unió, továbbá azon nemzetközi szervezetek szerveivel, amelyek a nemzetközi irodával együttműködési megállapodást kötöttek.

10. cikk

(1) E megállapodás végrehajtásának részletes szabályait az egyidejűleg aláírt végrehajtási szabályzat határozza meg.

(2) E megállapodás, valamint a végrehajtási szabályzat a főegyezmény 14. cikke szerint felülvizsgálható.

11. cikk

(1) Az ipari tulajdon oltalmára létesült nemzetközi unió tagállamai közül azok, amelyek nem részesei e megállapodásnak, kérelmükre ahhoz a párizsi egyezmény 16. és 16^b s cikkében megszabott módon csatlakozhatnak.

(2) A csatlakozás közlése önmagában biztosítja a csatlakozó országok területén a csatlakozás időpontjában a nemzetközileg lajstromozott eredetmegjelölések tekintetében a fenti kedvezményeket.

(3) A megállapodáshoz csatlakozó ország azonban egy éves határidőn belül kijelentheti, hogy egyes, a nemzetközi irodánál már lajstromozott eredetmegjelölések tekintetében az 5. cikk (3) bekezdésében említett lehetőséggel élni kíván.

(4) E megállapodás felmondása esetén a párizsi egyezmény 17^b s cikkét kell alkalmazni.

12. cikk

E megállapodás mindaddig érvényben marad, míg legalább öt ország a tagja.

13. cikk

E megállapodást meg kell erősíteni és a megerősítő okmányokat a Svájci Szövetségi Kormányánál kell letétbe helyezni.

E megállapodás öt ország megerősítése után, egy hónappal az ötödik megerősítő okmányok a Svájci Szövetségi Kormányánál történt letétbe helyezéséről szóló értesítést követően lép hatályba,

azon országok tekintetében pedig, amelyek azt később erősítik meg, az egyes megerősítésekről szóló értesítés után egy hónappal.

14. cikk

(1) E megállapodás egyetlen francia nyelvű példányban kerül aláírásra és azt a Svájci Szövetségi Kormány helyezi el levéltárában. E kormány egy-egy hitelesített másolatot küld a külön unió valamennyi tagállama kormányának.

(2) E megállapodás az 1959. évi december hó 31-ig az ipari tulajdon oltalmára létesült unió tagállamainak aláírására nyitva áll.

(3) E megállapodásról német, angol, spanyol, olasz és portugál nyelven hivatalos fordítás készül. Kelt Lisszabonban, az 1958. évi október hó 31-én."

„AZ ÁRUK HAMIS VAGY MEGTÉVESZTŐ SZÁRMAZÁSI JELZÉSÉNEK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA AZ 1891. ÉVI ÁPRILIS HÓ 14-ÉN KÖTÖTT, WASHINGTONBAN AZ 1911. ÉVI JÚNIUS HÓ 2-ÁN, HAGÁBAN AZ 1925. ÉVI NOVEMBER HÓ 6-ÁN, LONDONBAN AZ 1934. ÉVI JÚNIUS HÓ 2-ÁN ÉS LISSZABONBAN AZ 1958. ÉVI OKTÓBER HÓ 31-ÉN FELÜLVIZSGÁLT

MADRIDI MEGÁLLAPODÁS

1. cikk

(1) Minden olyan hamis vagy megtévesztő jelzést viselő árut, amely akár közvetlenül, akár közvetve származási ország, illetve hely gyanánt ennek a Megállapodásnak a hatálya alá tartozó országoknak egyikét, illetve ezek valamelyikében fekvő helyet tüntet fel, bármelyik említett országba történő behozatal alkalmával le kell foglalni.

(2) A lefoglalást egyaránt foganatosítani kell, akár abban az országban, ahol a hamis vagy megtévesztő származási jelzést alkalmazták, akár abban, ahová a hamis vagy megtévesztő jelzéssel ellátott árut bevitték.

(3) Ha valamelyik ország jogszabályai a behozatal alkalmával a lefoglalást nem teszik lehetővé, azt behozatali tilalommal kell helyettesíteni.

(4) Ha valamelyik ország jogszabályai a lefoglalást sem a behozatal alkalmával, sem belföldön nem teszik lehetővé és a behozatali tilalmat sem ismerik, addig is, amíg a jogszabályokat módosítják, az említett rendszabályokat azok a jogcselekmények és eszközök helyettesítik, amelyeket az illető ország jogszabályai hasonló esetben a belföldieknek biztosítanak.

(5) A hamis vagy megtévesztő származási jelzés megakadályozását biztosító különleges rendelkezések hiányában a védjegyekre és a kereskedelmi névre vonatkozó jogszabályok megfelelő rendelkezéseivel megszabott jogkövetkezményeket kell alkalmazni.

2. cikk

(1) Helye van a lefoglalásnak a vámügyi hatóság szorgalmazására, s ez haladéktalanul értesíti az érdekelt természetes vagy jogi személyt, hogy — amennyiben kívánja — módjában legyen a biztosításként foganatosított lefoglalást rendezni, indítványozhatja a lefoglalást — akár a sértett fél kérelmére, akár hivatalból — az ügyészség vagy bármely más illetékes hatóság is; az eljárás ezt követően az általános szabályok szerint folyik.

(2) A hatóságok átmenő árut nem kötelesek lefoglalni.

3. cikk

Ezek a rendelkezések nem akadályozzák, hogy az eladó a nem az eladási országból származó árukon nevét vagy címét feltüntesse; ebben az esetben azonban a cím vagy név mellett világosan látható betűkkel, pontosan fel kell tüntetni az előállítási vagy termelési ország, illetve hely megjelölését vagy más olyan jelzést, amely elegendő az áru valódi származásával kapcsolatos mindennemű tévedés eloszlására.

3^b cikk

E megállapodás hatálya alá tartozó országok kötelezik magukat arra is, hogy eltiltják az áruk eladása, kirakatba helyezése vagy ajánlása alkalmával minden nyilvános jellegű, az áru származásával kapcsolatos, a közönség megtévesztésére alkalmas jelzés használatát, szerepeljen az akár a címkéken, hirdetésekben, számlákon, borlapokon, kereskedelmi leveleken, akár iratokon vagy bármilyen más kereskedelmi közlésen.

4. cikk

Minden országban a bíróság dönt afelől, hogy fajtameghatározó jellege folytán mely elnevezés nem esik e megállapodás rendelkezései alá, az e cikkben meghatározott fenntartás azonban a borászati termékek származási helyének egyes vidékek szerinti megjelölésére nem alkalmazható.

5. cikk

(1) Az ipari tulajdon oltalmára alakult uniónak azok az országai, amelyek nem részesei e megállapodásnak, ehhez — a főegyezmény 16. cikkében megszabott alakban — kérelmükre csatlakozhatnak.

(2) A főegyezmény 16^b és 17^b cikkének rendelkezései erre a megállapodásra is hatályosak.

6. cikk

(1) Ezt az okmányt meg kell erősíteni; a megerősítő okmányokat Bernben, legkésőbb az 1963. évi május hó 1-ig kell letétbe helyezni. Ez az okmány azok között az országok között, amelyek nevében azt megerősítették, ezt az időpontot követő egy hónap múlva lép hatályba. Mindazonáltal, ha

a megerősítés legalább hat ország nevében már korábban megtörténik, ezek között az országok között attól az időponttól számított egy hónap múlva lép hatályba, amikor a Svájci Szövetségi Kormány a hatodik megerősítés letétbe helyezését velük közli, azokra az országokra pedig, amelyek nevében a megerősítés ezután történik meg, minden egyes megerősítésről szóló értesítéstől számított egy hónap múlva lép hatályba.

(2) Azok az országok, amelyek nevében a megerősítő okmány letétbe helyezése az előbbi bekezdésben említett határidő alatt nem történik meg, e megállapodáshoz a főegyezmény 16. cikkének rendelkezései szerint csatlakozhatnak.

(3) Ez az okmány a hatálya alá tartozó országok között az 1891. évi április hó 14-én kötött madridi megállapodás és az ezt követően felülvizsgált okmányok helyébe lép.

(4) Azokra az országokra, amelyek nem tartoznak ennek az okmánynak a hatálya alá, de amelyek az 1934-ben Londonban felülvizsgált madridi megállapodás hatálya alatt állanak, az utóbbi marad érvényben.

(5) Ugyanígy azokra az országokra, amelyek sem ennek az okmánynak, sem a Londonban felülvizsgált madridi megállapodásnak a hatálya alá nem tartoznak, az 1925-ben Hágában felülvizsgált madridi megállapodás marad hasonlóképpen érvényben.

(6) Azokra az országokra viszont, amelyek nem tartoznak sem ennek az okmánynak, sem a Londonban, sem pedig a Hágában felülvizsgált madridi megállapodásnak a hatálya alá, az 1911-ben Washingtonban felülvizsgált madridi megállapodás marad hasonlóképpen érvényben.

Kelt Lisszabonban, az 1958. évi október hó 31-én."

3. §. (1) E törvényerejű rendelet rendelkezéseit az 1967. évi március hó 23. napjától kell alkalmazni.

(2) Az Országos Tervhivatal elnöke felhatalmazást kap arra, hogy a hatályos magyar jogszabályoknak az ipari tulajdon oltalmára vonatkozó, a törvényerejű rendelet 1. cikkében felsorolt nemzetközi egyezményeknek a Magyar Népköztársaság tekintetében történt hatálybalépése folytán szükségessé váló kiegészítése, illetve módosítása iránt a szükséges intézkedést megtegye.⁸

1967. évi 8. számú törvényerejű rendelet minisztériumi átszervezésekről⁹

1. §. (1) E törvényerejű rendelet értelmében Mezőgazdasági- és Élelmezésügyi Minisztériumot kell szervezni.

(2) A Földművelésügyi Minisztérium, az Élelmezésügyi Minisztérium, az Országos Erdészeti

⁸ Végrehajtására lásd a 3/1967. (IV. 1.) OT sz. rendeletet.

⁹ Kihirdetés napja: 1967. április 13.